



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 487

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 mai 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 625 din 7 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 629 din 7 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 656 din 21 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	5–9
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
13. — Normă pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară	10–13
14. — Normă pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/inregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625

din 7 noiembrie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1)
din Codul de procedură civilă**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicanor George Ene, personal și prin mandatar Dragoș Marian Ene, în Dosarul nr. 6.265/202/2017/a3 al Judecătoriei Călărași și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.491D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 4 din 7 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.265/202/2017/a3, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Nicanor George Ene, personal și prin mandatar Dragoș Marian Ene, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece soluționarea unei cereri de recuzare se face fără prezența părților care, însă, vor putea fi ascultate numai dacă instanța apreciază că este necesar. Astfel, sintagmele „fără prezența părților” și „numai dacă apreciază că este necesar” cuprinse în textul legal criticat limitează absolut egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție. Mai arată că sintagma „în aceleași condiții” creează o falsă egalitate de tratament între judecătorul recuzat și partea care a formulat cererea de recuzare.

6. **Judecătoria Călărași** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Instanța hotărăște de îndată, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultându-l pe judecătorul recuzat sau care a declarat că se abține, numai dacă apreciază că este necesar. În aceleași condiții, instanța va putea asculta și părțile.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare formulate de același autor din prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 646 din 13 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 23 martie 2023, paragrafele 19-21, Curtea a reținut că, spre deosebire de reglementarea procesual civilă anterioară, care presupunea ascultarea, în mod obligatoriu, a judecătorului față de care s-a formulat o cerere de recuzare, dispoziția legală criticată prevede ascultarea acestuia numai în mod facultativ, acest demers fiind la latitudinea completului investit cu soluționarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare, complet care, dacă apreciază necesar, poate proceda și la ascultarea părților litigante.

13. Referitor la judecarea cererii de recuzare, Curtea a reținut că aceasta nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Astfel, recuzarea nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Faptul că instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților, nu este discriminatoriu și nici nu împiedică accesul la justiție, având în vedere că se aplică în mod egal tuturor participanților la proces, iar încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată odată cu fondul, prilej cu care partea interesată își poate valorifica inclusiv dreptul la apărare. Legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații

procesuale diferite, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată intră în competența sa.

14. Așadar, modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple de recuzare, care să

preîntâmpine cererile șicanatorii, de natură să tergiverseze soluționarea într-un termen rezonabil a cauzei.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicanor George Ene, personal și prin mandatar Dragoș Marian Ene, în Dosarul nr. 6.265/202/2017/a3 al Judecătoriei Călărași și constată că dispozițiile art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Călărași și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 629

din 7 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 6.248/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.487D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia nu motivează pretinsa contrarietate dintre normele legale criticate și dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.248/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Viorel Vonica într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale „întrucât legile sunt stufoase, sunt introduse multe articole inutile și neclare”, autorul apreciind că i se încalcă dreptul la justiție.

6. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Contestația în anulare poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă.*”

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la principiile statului de drept și ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia nu a formulat nicio critică de neconstituționalitate concretă cu privire la dispozițiile art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care reglementează termenul de exercitare a contestației în anulare, ci s-a limitat să invoce unele dispoziții din Legea fundamentală, afirmând că „legile sunt stufoase, sunt introduse multe articole inutile și

neclare”, fără să argumenteze în niciun fel ce anume generează, în opinia sa, pretinsa neconstituționalitate a textului legal criticat.

13. În jurisprudența sa, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Curtea a statuat că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Curtea a apreciat că, dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 prevede că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

14. Prin urmare, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor, astfel că, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) raportat la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, fiind nemotivată.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 6.248/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 656

din 21 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A. din București în Dosarul nr. 7.781/256/2020 al Judecătoriei Medgidia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.459D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.460D/2021, nr. 1.461D/2021, nr. 1.462D/2021, nr. 1.551D/2021, nr. 2.003D/2021, nr. 2.112D/2021, nr. 2.166D/2021, nr. 2.167D/2021, nr. 2.247D/2021, nr. 2.248D/2021, nr. 2.456D/2021, nr. 2.630D/2021, nr. 2.631D/2021, nr. 2.632D/2021, nr. 2.823D/2021, nr. 2.937D/2021, nr. 2.938D/2021, nr. 2.967D/2021, nr. 2.968D/2021, nr. 3.007D/2021, nr. 3.008D/2021, nr. 3.081D/2021, nr. 3.082D/2021, nr. 3.083D/2021, nr. 3.084D/2021, nr. 3.156D/2021, nr. 3.157D/2021, nr. 3.158D/2021, nr. 3.159D/2021, nr. 3.160D/2021, nr. 3.161D/2021, nr. 3.162D/2021, nr. 3.163D/2021, nr. 3.164D/2021, nr. 3.165D/2021, nr. 3.174D/2021, nr. 3.205D/2021, nr. 3.245D/2021, nr. 3.246D/2021, nr. 3.247D/2021, nr. 3.248D/2021, nr. 3.339D/2021, nr. 3.340D/2021, nr. 3.341D/2021, nr. 3.424D/2021, nr. 3.491D/2021, nr. 3.531D/2021, nr. 3.591D/2021, nr. 3.664D/2021, nr. 3.693D/2021, nr. 3.694D/2021, nr. 3.815D/2021, nr. 3.843D/2021, nr. 3.900D/2021, nr. 3.901D/2021, nr. 176D/2022, nr. 209D/2022, nr. 230D/2022, nr. 302D/2022, nr. 303D/2022, nr. 363D/2022, nr. 503D/2022, nr. 504D/2022, nr. 607D/2022, nr. 948D/2022, nr. 1.105D/2022, nr. 1.106D/2022, nr. 1.158D/2022, nr. 1.209D/2022, nr. 1.354D/2022, nr. 1.473D/2022, nr. 1.737D/2022, nr. 1.738D/2022, nr. 1.739D/2022, nr. 1.740D/2022, nr. 1.741D/2022, nr. 1.742D/2022, nr. 1.743D/2022 și nr. 1.744D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003, excepție ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A. din București în dosarele nr. 7.782/256/2020, nr. 7.943/256/2020, nr. 7.944/256/2020, nr. 8.294/256/2020, nr. 8.713/256/2020, nr. 8.714/256/2020/a1, nr. 7.783/256/2020, nr. 7.945/256/2020, nr. 709/256/2021, nr. 710/256/2021,

nr. 7.780/256/2020, nr. 1.747/256/2021, nr. 2.888/256/2021, nr. 2.889/256/2021, nr. 123/256/2021, nr. 2.133/256/2021, nr. 2.888/256/2021, nr. 2.238/256/2021, nr. 3.441/256/2021, nr. 2.134/256/2021, nr. 2.739/256/2021, nr. 2.742/256/2021, nr. 2.743/256/2021, nr. 4.154/256/2021, nr. 2.237/256/2021, nr. 2.135/256/2021, nr. 5.277/256/2021, nr. 2.239/256/2021, nr. 3.726/256/2021, nr. 3.727/256/2021, nr. 4.008/256/2021, nr. 2.740/256/2021, nr. 4.935/256/2021, nr. 4.483/256/2021, nr. 5.416/256/2021, nr. 4.931/256/2021, nr. 4.932/256/2021, nr. 3.724/256/2021, nr. 3.442/256/2021, nr. 4.933/256/2021, nr. 4.156/256/2021, nr. 5.066/256/2021, nr. 6.233/256/2021, nr. 4.934/256/2021, nr. 7.620/256/2021, nr. 6.105/256/2021, nr. 6.128/256/2021, nr. 4.155/256/2021/a1, nr. 6.644/256/2021, nr. 7.126/256/2021, nr. 7.127/256/2021, nr. 8.138/256/2021, nr. 7.618/256/2021, nr. 7.943/256/2021, nr. 7.942/256/2021, nr. 7.617/256/2021, nr. 7.619/256/2021, nr. 8.141/256/2021, nr. 8.140/256/2021, nr. 34/256/2022, nr. 965/256/2022, nr. 966/256/2022, nr. 1.642/256/2022, nr. 1.644/256/2022, nr. 1.645/256/2022, nr. 1.995/256/2022, nr. 1.996/256/2022, nr. 2.278/256/2022 și nr. 2.279/256/2022 ale Judecătoriei Medgidia, precum și în dosarele nr. 2.738/256/2021, nr. 7.025/118/2021, nr. 2.741/256/2021, nr. 5.704/256/2021, nr. 4.482/256/2021, nr. 5.418/256/2021, nr. 6.645/256/2021, nr. 4.936/256/2021, nr. 5.417/256/2021 și nr. 3.725/256/2021 ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.460D/2021, nr. 1.461D/2021, nr. 1.462D/2021, nr. 1.551D/2021, nr. 2.003D/2021, nr. 2.112D/2021, nr. 2.166D/2021, nr. 2.167D/2021, nr. 2.247D/2021, nr. 2.248D/2021, nr. 2.456D/2021, nr. 2.630D/2021, nr. 2.631D/2021, nr. 2.632D/2021, nr. 2.823D/2021, nr. 2.937D/2021, nr. 2.938D/2021, nr. 2.967D/2021, nr. 2.968D/2021, nr. 3.007D/2021, nr. 3.008D/2021, nr. 3.081D/2021, nr. 3.082D/2021, nr. 3.083D/2021, nr. 3.084D/2021, nr. 3.156D/2021, nr. 3.157D/2021, nr. 3.158D/2021, nr. 3.159D/2021, nr. 3.160D/2021, nr. 3.161D/2021, nr. 3.162D/2021, nr. 3.163D/2021, nr. 3.164D/2021, nr. 3.165D/2021, nr. 3.174D/2021, nr. 3.205D/2021, nr. 3.245D/2021, nr. 3.246D/2021, nr. 3.247D/2021, nr. 3.248D/2021, nr. 3.339D/2021, nr. 3.340D/2021, nr. 3.341D/2021, nr. 3.424D/2021, nr. 3.491D/2021, nr. 3.531D/2021, nr. 3.591D/2021, nr. 3.664D/2021, nr. 3.693D/2021, nr. 3.694D/2021, nr. 3.815D/2021, nr. 3.843D/2021, nr. 3.900D/2021, nr. 3.901D/2021, nr. 176D/2022, nr. 209D/2022, nr. 230D/2022, nr. 302D/2022, nr. 303D/2022, nr. 363D/2022, nr. 503D/2022, nr. 504D/2022, nr. 607D/2022, nr. 948D/2022, nr. 1.105D/2022, nr. 1.106D/2022, nr. 1.158D/2022, nr. 1.209D/2022, nr. 1.354D/2022, nr. 1.473D/2022, nr. 1.737D/2022, nr. 1.738D/2022, nr. 1.739D/2022, nr. 1.740D/2022, nr. 1.741D/2022, nr. 1.742D/2022, nr. 1.743D/2022 și nr. 1.744D/2022 la Dosarul nr. 1.459D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în acest sens precizând, pe de o parte, că instanța de contencios constituțional se poate pronunța asupra constituționalității normelor juridice prin raportare la dispoziții sau principii consacrate de Constituție, nu prin raportare la dispoziții din alte acte normative. Pe de altă parte, arată că, din analiza prevederilor legale criticate, se pot identifica în mod clar situația premisă avută în vedere și destinatarii normei juridice, iar angajarea răspunderii contravenționale se face în mod nediscriminatoriu, pentru toate persoanele care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi subiect activ al contravenției, normele legale criticate fiind previzibile și suficient de clare și precise pentru a fi putea fi aplicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 1 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 7.781/256/2020, nr. 7.782/256/2020, nr. 7.943/256/2020 și nr. 7.944/256/2020, prin Încheierea din 23 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.294/256/2020, prin Încheierea din 25 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.713/256/2020, prin Încheierea nr. 661 din 5 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.714/256/2020/a1, prin încheierile din 18 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 7.783/256/2020 și nr. 7.945/256/2020, prin încheierile din 24 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 709/256/2021 și nr. 710/256/2021, prin Încheierea din 6 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.780/256/2020, prin încheierile din 29 iulie 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.747/256/2021, nr. 2.888/256/2021 și nr. 2.889/256/2021, prin Încheierea din 7 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 123/256/2021, prin încheierile din 13 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.133/256/2021 și nr. 2.888/256/2021, prin încheierile din 27 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.238/256/2021 și nr. 3.441/256/2021, prin încheierile din 29 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.134/256/2021, nr. 2.739/256/2021, nr. 2.742/256/2021 și nr. 2.743/256/2021, prin încheierile din 14 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.154/256/2021 și nr. 5.277/256/2021, prin încheierile din 13 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.237/256/2021 și nr. 2.135/256/2021, prin Încheierea din 16 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.239/256/2021, prin încheierile din 15 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 3.726/256/2021, nr. 3.727/256/2021 și nr. 2.740/256/2021, prin încheierile din 30 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.008/256/2021 și nr. 4.935/256/2021, prin Încheierea din 8 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.483/256/2021, prin încheierile din 25 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 5.416/256/2021, nr. 4.931/256/2021, nr. 4.932/256/2021 și nr. 3.724/256/2021, prin încheierile din 28 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 3.442/256/2021 și nr. 4.933/256/2021, prin Încheierea din 26 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.156/256/2021, prin Încheierea din 3 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.066/256/2021, prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.233/256/2021, prin Încheierea din 10 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.934/256/2021, prin Încheierea din 9 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.620/256/2021, prin încheierile din 13 decembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 6.105/256/2021 și nr. 6.128/256/2021, prin Încheierea nr. 1.759 din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.155/256/2021/a1, prin Încheierea din 20 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.644/256/2021, prin încheierile din 10 ianuarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 7.126/256/2021 și nr. 7.127/256/2021, prin Încheierea din 1 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 8.138/256/2021, prin încheierile din 14 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 7.618/256/2021 și nr. 7.943/256/2021, prin Încheierea din 17 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.942/256/2021, prin încheierile din

21 aprilie 2022, pronunțate în dosarele nr. 7.617/256/2021 și nr. 7.619/256/2021, prin Încheierea din 16 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 8.141/256/2021, prin Încheierea din 4 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 8.140/256/2021, prin Încheierea din 18 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 34/256/2022, prin Încheierea din 20 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 965/256/2022, și prin încheierile din 28 iunie 2022, pronunțate în dosarele nr. 966/256/2022, nr. 1.642/256/2022, nr. 1.644/256/2022, nr. 1.645/256/2022, nr. 1.995/256/2022, nr. 1.996/256/2022, nr. 2.278/256/2022 și nr. 2.279/256/2022, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.459D/2021, nr. 1.460D/2021, nr. 1.461D/2021, nr. 1.462D/2021, nr. 1.551D/2021, nr. 2.003D/2021, nr. 2.112D/2021, nr. 2.166D/2021, nr. 2.167D/2021, nr. 2.247D/2021, nr. 2.248D/2021, nr. 2.456D/2021, nr. 2.630D/2021, nr. 2.631D/2021, nr. 2.632D/2021, nr. 2.823D/2021, nr. 2.937D/2021, nr. 2.938D/2021, nr. 3.007D/2021, nr. 3.008D/2021, nr. 3.081D/2021, nr. 3.082D/2021, nr. 3.083D/2021, nr. 3.084D/2021, nr. 3.156D/2021, nr. 3.159D/2021, nr. 3.157D/2021, nr. 3.158D/2021, nr. 3.160D/2021, nr. 3.161D/2021, nr. 3.162D/2021, nr. 3.164D/2021, nr. 3.163D/2021, nr. 3.165D/2021, nr. 3.174D/2021, nr. 3.245D/2021, nr. 3.246D/2021, nr. 3.247D/2021, nr. 3.248D/2021, nr. 3.339D/2021, nr. 3.340D/2021, nr. 3.341D/2021, nr. 3.424D/2021, nr. 3.491D/2021, nr. 3.591D/2021, nr. 3.815D/2021, nr. 3.900D/2021, nr. 3.901D/2021, nr. 176D/2022, nr. 230D/2022, nr. 302D/2022, nr. 303D/2022, nr. 363D/2022, nr. 503D/2022, nr. 504D/2022, nr. 948D/2022, nr. 1.105D/2022, nr. 1.106D/2022, nr. 1.158D/2022, nr. 1.209D/2022, nr. 1.354D/2022, nr. 1.473D/2022, nr. 1.737D/2022, nr. 1.738D/2022, nr. 1.739D/2022, nr. 1.740D/2022, nr. 1.741D/2022, nr. 1.742D/2022, nr. 1.743D/2022 și nr. 1.744D/2022).

8. Prin deciziile civile nr. 8 și nr. 7 din 21 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.738/256/2021 și nr. 7.025/118/2021, prin Decizia civilă nr. 10 din 21 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.741/256/2021, prin deciziile civile nr. 16 și nr. 17 din 17 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 5.704/256/2021 și nr. 5.418/256/2021, prin Decizia nr. 18 din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.482/256/2021, prin Decizia civilă nr. 19 din 2 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.645/256/2021, prin Decizia civilă nr. 14 din 22 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.936/256/2021, prin Decizia civilă nr. 1 din 11 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.417/256/2021, și prin Decizia civilă nr. 2 din 2 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.725/256/2021, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003** (dosarele Curții Constituționale nr. 2.967D/2021, nr. 2.968D/2021, nr. 3.205D/2021, nr. 3.531D/2021, nr. 3.664D/2021, nr. 3.693D/2021, nr. 3.694D/2021, nr. 3.843D/2021, nr. 209D/2022 și nr. 607D/2022).

9. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de petenta Societatea Grup Ferroviar Român — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate în materie contravențională.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu îndeplinesc exigențele de claritate și precizie ale normelor juridice, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile criticate nu sunt coordonate cu prevederile Legii nr. 289/2005 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea fenomenului infracțional în domeniul transportului pe calea ferată și nici cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 203/1994 pentru stabilirea și

sanctionarea contravenţiilor la normele privind transporturile pe căile ferate române, republicată, cu modificările ulterioare, deoarece nu determină în mod clar care subiect de drept şi pentru ce anume este acesta responsabil să asigure paza staţiilor feroviare. În opinia autoarei excepţiei, obligaţia de pază a staţiilor feroviare revine administratorului infrastructurii, conform legislaţiei speciale aplicabile, astfel că nu mai este nevoie de asigurarea unei paze suplimentare din partea operatorului feroviar, în conformitate cu Legea nr. 333/2003. Cu toate acestea, operatorul este sancţionat tocmai pentru pretinsa încălcare a obligaţiei de pază a zonei de siguranţă a căii feroviare care revine administratorului acesteia şi care este exercitată de lucrătorii din staţia feroviară. Astfel, doar anumite persoane abilitate conform legii au dreptul să constate faptele considerate contravenţii în raport cu infrastructura feroviară, aspect ce reiese şi din art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 203/1994, republicată, toate aceste persoane fiind angajaţi şi responsabili ai staţiilor feroviare respective, iar nu şi angajaţi ai operatorilor feroviarilor ale căror bunuri sunt în tranzit prin respectiva locaţie.

11. În opinia autoarei excepţiei, situaţiile pe care le reglementează dispoziţiile legale criticate nu sunt suficient descrise astfel încât să asigure o bună înţelegere a acestora. În acest sens, dispoziţiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 nu detaliază în vreun fel care ar putea fi modalităţile prin care subiectele de drept enumerate pot să îşi protejeze efectiv proprietăţile. Reglementările legislative sunt vagi, lăsând la latitudinea conducătorilor entităţilor enumerate modalitatea prin care aleg să îşi protejeze bunurile.

12. De asemenea, autoarea susţine că prevederile art. 17 din Legea nr. 333/2003 încalcă în mod evident principiul clarităţii, previzibilităţii şi coordonării cu alte acte normative. Fiecare dintre domeniile enumerate în norma legală are, la rândul său, o lege specială de reglementare a respectivei activităţi. Prin ignorarea acestui specific şi prin lipsa reglementării modalităţii în care acestea se coordonează, se ajunge în situaţia în care aplicarea legii este haotică, neţinând seama de realităţi. Acesta este şi cazul pazei şi protecţiei infrastructurii feroviare şi ale căilor ferate, care revin, conform legislaţiei speciale, administratorului acestora (împreună cu zona de siguranţă şi auxiliarele), însă, ca urmare a interpretării şi aplicării defectuoase ale legii, pentru nerespectarea ei sunt sancţionaţi operatorii feroviarilor. Legiuitorul se dovedeşte a fi evaziv şi atunci când face referire la modalităţile prin care operatorii economici de profil trebuie să asigure paza bunurilor pe care le deţin, menţionând că aceasta trebuie să fie făcută „în formele prevăzute de lege”, şi nu delimitează clar care sunt „operatorii economici de profil” însărcinaţi cu asigurarea pazei. Or, pentru a respecta exigenţele constituţionale, este imperios necesar ca textele de lege criticate să prevadă cât mai clar şi concret condiţiile ce trebuie îndeplinite pentru ca destinatarii normelor să fie în legalitate, precum şi maniera în care acestea se integrează în întregul sistem normativ.

13. Autoarea excepţiei mai susţine că art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 sporeşte incertitudinea creată de celelalte dispoziţii criticate, legiuitorul reglementând tragerea la răspundere a conducătorilor unităţilor ce au în proprietate anumite bunuri, valori etc. pentru neasigurarea pazei, expunând detaliat sancţiunile ce pot fi aplicate, fără a preciza însă condiţii clare, concise şi previzibile în ceea ce priveşte modalităţile prin care trebuie organizată forma de pază propriu-zisă. Or, în cazul infracţiunilor, legiuitorul trebuie să indice în mod clar şi neechivoc elementul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu uşurinţă prin trimiterea la un act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenţei/inexistenţei infracţiunii, condiţii pe care textul de lege nu le îndeplineşte.

14. Raportat la dispoziţiile art. 16 alin. (1) şi (2) din Constituţie, autoarea excepţiei apreciază că, din modalitatea ambiguă şi neclară de redactare a legii criticate, care nu ţine cont de existenţa unei legislaţii speciale în materia feroviară, operatorii economici privaţi tind să fie dezavantajaţi de către structurile Serviciului Transporturi Feroviare din cadrul Poliţiei Române, care interpretează şi aplică Legea nr. 333/2003 într-un mod eronat, creând grave prejudicii financiare operatorilor feroviarilor pentru nerespectarea unor obligaţii care incumbă de fapt Companiei Naţionale de Căi Ferate CFR — S.A.

15. **Judecătoria Medgidia** consideră că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată. Reţine că din coroborarea dispoziţiilor legale criticate rezultă cu claritate elementele constitutive cerute pentru reţinerea săvârşirii contravenţiei, de către un subiect activ care poate fi cu uşurinţă identificat prin aplicarea textelor de lege unele în corelaţie cu celelalte. Astfel, pentru a se stabili săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003, este necesară lectura art. 2 alin. (1) din acelaşi act normativ, dispoziţii clare şi accesibile care vin în completarea articolului care reprezintă temeiul angajării răspunderii contravenţionale. Mai mult, tocmai sub aspectul calităţii textului de lege, se constată că art. 3 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 prevede precizări suplimentare, care vin în completarea şi dezvoltarea art. 2 alin. (1) din aceeaşi lege. În ceea ce priveşte prevederile art. 17 din Legea nr. 333/2003, instanţa judecătorească apreciază că rezultă cu claritate situaţia premisă distinctă avută în vedere, impunându-se o delimitare a obligaţiei de pază a bunurilor din vagoanele staţionate pe calea ferată, care incumbă conducătorilor unităţilor care le deţin, şi obligaţia de pază a căilor ferate, care revine operatorilor economici. De asemenea, instanţa constată, în baza normelor criticate, că angajarea răspunderii contravenţionale se face în mod nediscriminatoriu pentru toate persoanele care întrunesc condiţiile cerute pentru a fi subiect activ. Impunerea unor cerinţe suplimentare pentru subiectul activ al contravenţiei nu se traduce printr-o inegalitate a cetăţenilor în faţa legii, ci este justificată chiar de specificul contravenţiei pe care legiuitorul a înţeles să o reglementeze.

16. **Tribunalul Constanţa — Secţia de contencios administrativ şi fiscal** consideră că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată. În ceea ce priveşte critica referitoare la necorelarea dispoziţiilor din Legea nr. 333/2003 cu prevederile Legii nr. 289/2005 şi ale Hotărârii Guvernului nr. 203/1994, republicată, cu modificările ulterioare, invocă jurisprudenţa Curţii Constituţionale prin care s-a reţinut că în exercitarea controlului de constituţionalitate aceasta are competenţa să se pronunţe asupra constituţionalităţii legilor şi ordonanţelor criticate prin raportare la dispoziţiile sau principiile consacrate de Legea fundamentală, iar nu să coroboreze sau să coreleze diversele acte normative ce fac parte din dreptul intern. Coordonarea legislativă ţine de competenţa puterii legiuitoare, iar aspectele sale tehnice fac parte din atribuţiile Consiliului Legislativ. De asemenea, Curtea nu este competentă să se pronunţe în cazul în care se solicită coroborarea mai multor acte normative prin raportare la o situaţie dată, aceasta fiind de competenţa instanţei de judecată (interpretarea şi aplicarea legii). Tribunalul apreciază că dispoziţiile criticate nu încalcă regulile constituţionale privind calitatea legilor, deoarece indică cine trebuie să asigure paza şi protecţia bunurilor şi valorilor deţinute. Norma este previzibilă, fiind suficient de precisă şi de clară pentru a putea fi aplicată, permiţând, de asemenea, destinatarilor să prevadă într-o măsură rezonabilă consecinţele nerespectării acesteia. Instanţa judecătorească mai apreciază că nici dispoziţiile art. 16 alin. (1) şi (2) din Constituţie nu sunt încălcate, nefiind relevante eventuale discriminări nejustificate sau privilegii pentru o anumită categorie de persoane.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 3.664D/2021, nr. 3.693D/2021, nr. 3.694D/2021 și nr. 1.737D-1.744D/2022, prin care, în principal, susține caracterul neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Reținând că dispozițiile legale criticate reglementează categoria unităților destinate ale normelor juridice, respectiv obligațiile instituite în sarcina conducătorilor acestor unități, având în vedere că activitatea de pază este o activitate cu caracter special, desfășurată în scopul asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și al protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, Guvernul apreciază că normele juridice sunt previzibile și suficient de precise și clare pentru a putea fi aplicate. De asemenea, consideră că, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, excepția este inadmisibilă, deoarece problemele care vizează modul de interpretare a dispozițiilor legale analizate și neconcordanța acestora cu legislația în vigoare nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate. În ceea ce privește invocarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Guvernul arată că aceste dispoziții nu sunt incidente în speță, având în vedere că principiul egalității în fața legii vizează cetățenii, în calitate de persoane fizice, și nu este aplicabil și persoanelor juridice în mod direct, ci numai în măsura în care, prin intermediul persoanei juridice, cetățenii își exercită un drept sau o libertate constituțională. Or, în speță nu este în discuție exercitarea unui drept cetățenesc.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2014. Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1): „*Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de natura capitalului social, precum și alte organizații care dețin bunuri ori valori cu orice titlu, denumite în prezenta lege unități, sunt obligate să asigure paza acestora.*”;

— Art. 3 alin. (1): „*În funcție de importanța, specificul și valoarea bunurilor pe care le dețin, conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), cu sprijinul de specialitate al poliției, pentru sistemele civile de pază, sau al jandarmeriei, pentru cele militare, stabilesc modalități concrete de organizare și de executare a pazei, după caz, cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate.*”;

— Art. 17: „*Paza căilor ferate, a podurilor, a terenurilor forestiere, a fondurilor de vânătoare și de pescuit, a conductelor pentru transportul hidrocarburilor și al produselor petroliere, a sistemelor de irigații, a rețelelor telefonice și de transport al*

energiei electrice se asigură de către operatorii economici de profil, în formele prevăzute de lege.”;

— Art. 50 lit. a): „*Conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), în care funcționează sisteme de pază, au următoarele obligații:*

a) *răspund de organizarea și funcționarea pazei unităților, bunurilor și valorilor pe care le dețin, cu orice titlu;*”.

22. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului și principiul legalității și în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale care formează obiectul excepției de neconstituționalitate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 591 din 5 noiembrie 2024, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a decis respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

24. Astfel, din analiza criticilor formulate, Curtea a constatat că în privința dispozițiilor legale criticate nu se poate reține nicio confuzie sau neclaritate cu privire la destinatarii normelor, sub aspectul stabilirii răspunderii lor juridice, iar aspectele sesizate în cauză evidențiază o problemă de aplicare a legilor în funcție de faptele săvârșite. Astfel, Curtea a precizat că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003, unitățile prevăzute de lege (ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, precum și alte organizații) sunt obligate să asigure paza bunurilor ori valorilor pe care le dețin cu orice titlu. Răspunderea pentru luarea măsurilor de asigurare a pazei revine conducătorilor unităților (art. 4), care au obligații expres stabilite de lege (art. 50). Îndeplinirea obligațiilor se realizează, după caz, cu sprijinul de specialitate al unităților de poliție sau jandarmi competente teritorial (art. 51). Astfel, modalitățile concrete de organizare și de executare a pazei se stabilesc, potrivit art. 3 alin. (1) din lege, de către conducătorii unităților cu sprijinul de specialitate al poliției, pentru sistemele civile de pază, sau al jandarmeriei, pentru cele militare. Criteriile pe baza cărora sunt stabilite aceste modalități sunt importanța, specificul și valoarea bunurilor deținute, iar executarea pazei se realizează în mai multe forme, după caz: cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate.

25. În temeiul art. 5 din lege, paza se organizează și se efectuează potrivit unui plan de pază. La unitățile unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat, în temeiul art. 3 alin. (3) din lege, conducătorii acestora sunt obligați să execute împrejmuiiri, grilaje, obloane, încuietori sigure, iluminat de securitate, sisteme de alarmă sau alte asemenea mijloace necesare asigurării pazei și integrității bunurilor. De asemenea, legea prevede, în cuprinsul dispozițiilor art. 27, obligația conducătorilor unităților care dețin bunuri, valori, suporturi de stocare a documentelor, a datelor și a informațiilor cu caracter secret de stat de a asigura paza, mijloacele mecano-fizice de protecție și sistemele de alarmare împotriva efracției în locurile de păstrare, depozitare și manipulare a acestora, precum și în locurile unde se desfășoară activități care au un asemenea caracter. Sistemele de alarmare sunt avizate de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București ori de inspectoratul de poliție județean pe raza căruia se află obiectivul, sub aspectul respectării cerințelor minime de securitate împotriva efracției.

26. Cu privire la paza căilor ferate, a pădurilor, a terenurilor forestiere, a fondurilor de vânătoare și de pescuit, a conductelor

pentru transportul hidrocarburilor și al produselor petroliere, a sistemelor de irigații, a rețelelor telefonice și de transport al energiei electrice, art. 17 din lege prevede că aceasta se asigură de către operatorii economici de profil, în formele prevăzute de lege, respectiv cu efective de jandarmi, pază cu polițiști locali, pază proprie sau pază prin societăți specializate, după caz.

27. În acest context normativ, referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile criticate nu sunt coordonate cu prevederile altor acte normative (Legea nr. 289/2005 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea fenomenului infracțional în domeniul transportului pe calea ferată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 17 octombrie 2005, și Hotărârea Guvernului nr. 203/1994 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind transporturile pe căile ferate române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 14 februarie 1997), fiindcă nu determină în mod clar care subiect de drept și pentru ce anume este acesta responsabil să asigure paza stațiilor feroviare, Curtea a precizat că Legea nr. 289/2005 reglementează măsurile pentru prevenirea și combaterea fenomenului infracțional în domeniul transportului pe calea ferată. Printre infracțiunile reglementate se regăsește intrarea sau staționarea persoanelor neautorizate în zonele unde accesul este interzis prin afișe ori semne corespunzătoare din perimetrul stațiilor de cale ferată, reviziilor, depourilor și triajelor de rețea, distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntreținere a căii ferate, a materialului rulant, precum și a instalațiilor, accesoriilor sau a altor componente ale acestora, precum și sustragerea de componente ale căii ferate, de bunuri din vagoanele care sunt în compunerea unui tren aflat în circulație sau programat pentru circulație. Cât privește

Hotărârea Guvernului nr. 203/1994, republicată, aceasta stabilește faptele care constituie contravenții la normele privind transporturile pe căile ferate române, sancțiunile care se aplică și organele împuternicite să constate și să sancționeze aceste fapte. Așa fiind, spre deosebire de Legea nr. 333/2003, care consacră răspunderea pentru luarea măsurilor de asigurare a pazei bunurilor ori valorilor pe care unitățile le dețin cu orice titlu, cele două acte normative invocate de autoarea excepției consacră răspunderea juridică penală, respectiv contravențională a persoanelor care încălcă normele privind transporturile pe căile ferate române, deci au o sferă diferită de reglementare de cea supusă controlului de constituționalitate.

28. Totodată, Curtea a constatat că, în esență, susținerile autoarei excepției potrivit cărora, în temeiul Legii nr. 333/2003, obligația de pază a stațiilor feroviare revine administratorului infrastructurii, conform legislației speciale aplicabile, astfel că nu mai este nevoie de asigurarea unei paze suplimentare din partea operatorului feroviar, vizează, în realitate, nemulțumirea acesteia față de modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi de lege de către organul administrativ care a aplicat sancțiunea contravențională. Curtea a precizat că asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în Decizia nr. 591 din 5 noiembrie 2024, precitată, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), ale art. 3 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 50 lit. a) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A. din București în dosarele nr. 7.781/256/2020, nr. 7.782/256/2020, nr. 7.943/256/2020, nr. 7.944/256/2020, nr. 8.294/256/2020, nr. 8.713/256/2020, nr. 8.714/256/2020/a1, nr. 7.783/256/2020, nr. 7.945/256/2020, nr. 7.09/256/2021, nr. 7.10/256/2021, nr. 7.780/256/2020, nr. 1.747/256/2021, nr. 2.888/256/2021, nr. 2.889/256/2021, nr. 123/256/2021, nr. 2.133/256/2021, nr. 2.888/256/2021, nr. 2.238/256/2021, nr. 3.441/256/2021, nr. 2.134/256/2021, nr. 2.739/256/2021, nr. 2.742/256/2021, nr. 2.743/256/2021, nr. 4.154/256/2021, nr. 2.237/256/2021, nr. 2.135/256/2021, nr. 5.277/256/2021, nr. 2.239/256/2021, nr. 3.726/256/2021, nr. 3.727/256/2021, nr. 4.008/256/2021, nr. 2.740/256/2021, nr. 4.935/256/2021, nr. 4.483/256/2021, nr. 5.416/256/2021, nr. 4.931/256/2021, nr. 4.932/256/2021, nr. 3.724/256/2021, nr. 3.442/256/2021, nr. 4.933/256/2021, nr. 4.156/256/2021, nr. 5.066/256/2021, nr. 6.233/256/2021, nr. 4.934/256/2021, nr. 7.620/256/2021, nr. 6.105/256/2021, nr. 6.128/256/2021, nr. 4.155/256/2021/a1, nr. 6.644/256/2021, nr. 7.126/256/2021, nr. 7.127/256/2021, nr. 8.138/256/2021, nr. 7.618/256/2021, nr. 7.943/256/2021, nr. 7.942/256/2021, nr. 7.617/256/2021, nr. 7.619/256/2021, nr. 8.141/256/2021, nr. 8.140/256/2021, nr. 34/256/2022, nr. 965/256/2022, nr. 966/256/2022, nr. 1.642/256/2022, nr. 1.644/256/2022, nr. 1.645/256/2022, nr. 1.995/256/2022, nr. 1.996/256/2022, nr. 2.278/256/2022 și nr. 2.279/256/2022 ale Judecătorei Medgidia, precum și în dosarele nr. 2.738/256/2021, nr. 7.025/118/2021, nr. 2.741/256/2021, nr. 5.704/256/2021, nr. 4.482/256/2021, nr. 5.418/256/2021, nr. 6.645/256/2021, nr. 4.936/256/2021, nr. 5.417/256/2021 și nr. 3.725/256/2021 ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Medgidia și Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1), art. 3 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 14 mai 2025,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 21 mai 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta normă stabilește cadrul normativ unitar de auditare a situațiilor financiare anuale și situațiilor financiare anuale consolidate ale entităților autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., de către auditori financiari și firme de audit, precum și asigurarea raportării anuale și consolidate privind durabilitatea și unele dispoziții privind comitetul de audit.”

2. La articolul 2, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. *perioada auditată* — exercițiu/exerciții financiar/e supus/e auditului statutar/asigurării raportării privind durabilitatea ce este efectuat/ă de către firma de audit sau auditorul statutar desemnat de entitățile de la art. 1 alin. (2).”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Auditorii financiari și firmele de audit care efectuează audit statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația respectării prevederilor prezentei norme, precum și a legislației aplicabile în domeniul auditului financiar.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Firmele de audit care își manifestă intenția de a audita situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate și, după caz, de a efectua asigurarea raportării privind durabilitatea și/sau a raportării consolidate privind durabilitatea ale entităților prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația de a solicita avizarea de către A.S.F. în acest sens.”

5. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul avizării prevăzute la art. 5, firma de audit trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie înregistrată ca firmă de audit, având, după caz, și mențiunea privind autorizarea pentru efectuarea asigurării raportării privind durabilitatea, în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit, publicat de A.S.P.A.A.S., în conformitate cu reglementările legale în vigoare, și să dețină experiență în exercitarea profesiei de minimum 4 ani;

b) să fi asigurat respectarea standardelor profesionale la un nivel corespunzător, iar practicile de audit adoptate să fie cel puțin la un nivel acceptabil, așa cum este prevăzut de reglementările A.S.P.A.A.S. în vigoare;

c) activitatea desfășurată în domeniul auditului financiar și responsabilitățile exercitate în cadrul acesteia să conducă la concluzia că are o bună reputație profesională locală sau internațională, după caz, și experiență în domeniul ce va fi supus auditului financiar;

d) să fi funcționat minimum 4 ani în ultimii 5 ani anteriori datei solicitării avizării, cu excepția persoanelor juridice rezultate dintr-o fuziune/divizare, caz în care acest termen include și funcționarea persoanei/persoanelor juridice din care acestea provin;

e) să nu fi fost sancționată disciplinar printr-o decizie rămasă definitivă în ultimii 3 ani de către autoritățile competente care supraveghează activitatea acestora;

f) să nu fi fost sancționată de către autoritățile române sau străine din domeniul financiar cu interdicția de a desfășura activități în sistemul financiar-bancar ori cu interdicția temporară de a desfășura astfel de activități în ultimii 10 ani;

g) să aibă încheiat un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, în conformitate cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de către autoritatea în domeniu;

h) să nu se afle într-o situație de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;

i) să dispună de minimum 3 auditori financiari activi angajați, înregistrați în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit, publicat de A.S.P.A.A.S.;

j) să aibă în componența echipei de audit un expert în auditarea sistemelor informatice care deține certificarea CISA «Certified Information Systems Auditor», în conformitate cu reglementările în materie;

k) să aibă în componența echipei de audit cel puțin un actuar, pentru efectuarea auditului statutar la entitățile care activează pe piața asigurărilor-reasigurărilor și, dacă este cazul, și pentru misiunile de audit efectuate la entități care activează pe piața sistemului de pensii private;

l) să aibă în componența echipei de audit cel puțin un partener-cheie în materie de durabilitate, autorizat de către A.S.P.A.A.S. pentru efectuarea asigurării raportării privind durabilitatea, dacă firma își manifestă intenția de a efectua asigurarea raportării privind durabilitatea și/sau a raportării consolidate privind durabilitatea.”

6. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care firma de audit a fost avizată pentru efectuarea auditului statutar și, după caz, a asigurării raportării privind durabilitatea în cadrul unui sector de supraveghere

financiară și își manifestă intenția de a fi avizată pentru efectuarea auditului statutar și, după caz, a asigurării raportării privind durabilitatea și în cadrul celorlalte sectoare de supraveghere financiară, aceasta transmite, în vederea avizării, cererea întocmită conform anexei nr. 5, însoțită doar de documentele solicitate de acele sectoare de supraveghere financiară.”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Pentru firma de audit avizată care își manifestă intenția de a efectua auditul statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la încă o entitate care activează pe aceeași piață financiară, documentația prevăzută la art. 7 va fi înlocuită cu chestionarul pentru firma de audit, prevăzut în anexa nr. 4, și cu declarațiile prevăzute în anexele nr. 1, 2, și 3, după caz, însoțite de documentele doveditoare pentru situația în care au intervenit modificări.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică firmelor de audit care efectuează auditul statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la entitățile care activează pe piața sistemului de pensii private.”

8. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Ulterior avizării de către A.S.F., firma de audit are obligația să notifice A.S.F. semnarea contractelor de audit statutar și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea în termen de maximum 30 zile de la data încheierii acestor contracte, cu completarea declarațiilor și chestionarului prevăzute în anexele nr. 1, 2, 3, respectiv anexa nr. 4, în cazul în care au intervenit modificări ale informațiilor prezentate la avizare.

(2) În situația în care nu au intervenit modificări ale informațiilor din declarațiile și chestionarul prevăzute la alin. (1), firma de audit transmite A.S.F., în termen de maximum 15 zile de la data încheierii contractelor de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea, o declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică firmelor de audit care efectuează audit statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea asupra activității desfășurate pe piața sistemului de pensii private de către entitățile autorizate de A.S.F.”

9. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — A.S.F. retrage avizul acordat firmei de audit care efectuează audit statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2), în următoarele condiții:

- a) dacă acesta a fost obținut pe baza unor informații sau documente false, eronate care au indus în eroare A.S.F.;
- b) dacă firmei de audit i-a fost retrasă autorizarea de către A.S.P.A.A.S. ulterior obținerii avizării;
- c) la cererea expresă a A.S.P.A.A.S. sau la solicitarea firmei de audit susținută de o fundamentare întemeiată;
- d) în situația în care nu mai sunt îndeplinite condițiile care au stat la baza avizării respectivei firme de audit;
- e) dacă firma de audit nu a sesizat A.S.F. privind cauza/cauzele care a/au condus la situația în care entitatea supusă auditului statutar a intrat în procedură de administrare specială, dacă aceasta/acestea erau în aria de cuprindere a activității de audit statutar desfășurate;
- f) în cazul constatării nerespectării prevederilor prezentei norme aduse la cunoștință de către A.S.F. și neremediate.”

10. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Auditorii financiari și firmele de audit care auditează entitățile prevăzute la art. 1 alin. (4) au obligația notificării A.S.F. a contractelor de audit statutar și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea, în termen de maximum 30 de zile de la data încheierii acestora.”

11. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Entitățile auditate prevăzute la art. 1 alin. (2), auditorii statutari și firmele de audit care efectuează audit statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la aceste entități au obligația de a se asigura că sunt respectate prevederile art. 4, precum și următoarele dispoziții referitoare la durata perioadei de audit, inclusiv cele referitoare la partenerii-cheie și actuarii acestora, după caz:

a) în cazul entităților prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)-i):

- (i) perioada auditată de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit este de maximum 5 ani consecutivi;
- (ii) perioada auditată prevăzută la pct. (i) poate fi prelungită cu cel mult 5 ani consecutivi, cu notificarea prealabilă a A.S.F., fiind posibile inclusiv prelungiri succesive care cumulat să se încadreze în limita celor 5 ani;
- (iii) după parcurgerea perioadei auditate inițiale de 5 ani prevăzute la pct. (i), orice prelungire a acestei perioade care vizează auditul statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea efectuată de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit, conform pct. (ii), se realizează în baza unei notificări fundamentate a entității auditate, transmisă A.S.F. cel târziu cu 6 luni înainte de expirarea perioadei auditate pentru care există contract în vigoare;
- (iv) după expirarea perioadelor auditate maxim permise prevăzute la pct. (i) și (ii), o entitate nu poate contracta servicii de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea cu același auditor financiar sau aceeași firmă de audit pentru următorii 4 ani supuși auditului;
- (v) partenerii-cheie de audit responsabili cu derularea auditului statutar și, după caz, a asigurării raportării privind durabilitatea își încetează participarea la auditul statutar și, după caz, la asigurarea raportării privind durabilitatea al/a entității auditate în cel mult 7 ani consecutivi de la data desemnării lor;
- (vi) partenerii-cheie de audit, menționați la pct. (v), pot participa din nou la auditul statutar și, după caz, la asigurarea raportării privind durabilitatea al/a entității auditate doar după trecerea a 3 ani de la încetarea menționată anterior;

b) în cazul entităților prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. j)-l):

- (i) pentru fondurile de pensii administrate privat și fondurile de pensii ocupaționale, perioada auditată de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit este de maximum 5 ani consecutivi;
- (ii) pentru fondurile de pensii facultative, perioada auditată de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit este de maximum 5 ani consecutivi;
- (iii) pentru administratorii fondurilor de pensii administrate privat, administratorii fondurilor de pensii facultative și administratorii fondurilor de pensii ocupaționale, perioada auditată de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit este de maximum 5 ani consecutivi;
- (iv) perioada auditată prevăzută la pct. (ii) și (iii) poate fi prelungită cu cel mult 2 ani consecutivi, cu notificarea prealabilă a A.S.F., fiind posibile inclusiv prelungiri succesive care cumulat să se încadreze în limita celor 2 ani;

- (v) după parcurgerea perioadei auditate inițiale continue de 5 ani, prevăzută la pct. (ii) și (iii), orice prelungire a acestei perioade care vizează efectuarea auditului statuar și, după caz, a asigurării raportării privind durabilitatea în cazul entităților prevăzute la pct. (iii), de către același auditor financiar sau aceeași firmă de audit, conform pct. (iv), se realizează în baza unei notificări fundamentate a entității auditate, transmisă A.S.F. cel târziu cu 6 luni înainte de expirarea perioadei auditate pentru care există contract în vigoare;
- (vi) după expirarea perioadelor auditate maxim permise prevăzute la pct. (i)-(iv), o entitate nu poate contracta servicii de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea în cazul entităților prevăzute la pct. (iii), cu același auditor financiar sau aceeași firmă de audit pentru următorii 4 ani supuși auditului."

12. La articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul de audit trebuie să fie datat și semnat în conformitate cu legislația în materie de audit statutar în vigoare, să conțină în clar numele persoanei care l-a întocmit, precum și numărul individual de înregistrare în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit și să cuprindă cerințele prevăzute la art. 34 alin. (2) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.”

13. După articolul 22 se introduce un nou articol, art. 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — (1) Auditorii financiari și firmele de audit care efectuează misiunea de asigurare referitoare la raportarea privind durabilitatea la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația întocmirii unui raport de asigurare referitor la raportarea privind durabilitatea, respectând standarde relevante de asigurare pentru raportarea privind durabilitatea.

(2) Raportul de asigurare referitor la raportarea privind durabilitatea trebuie să fie datat și semnat în conformitate cu standarde relevante de asigurare pentru raportarea privind durabilitatea, să conțină în clar numele persoanei care l-a întocmit, precum și numărul individual de înregistrare în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit și să cuprindă cerințele prevăzute la art. 34¹ alin. (2) din Legea nr. 162/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

14. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Entitățile auditate, auditorii financiari și firmele de audit care efectuează auditul statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) trebuie să respecte următoarele dispoziții privind încheierea contractului de audit și, după caz, a contractului de asigurare a raportării privind durabilitatea și onorariile percepute pentru audit și, după caz, pentru asigurarea raportării privind durabilitatea:

a) contractul de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea se încheie și se notifică la A.S.F. până la data de 31 octombrie a anului în curs, pentru perioada auditată care începe cu data de 1 ianuarie a anului următor; în situația în care contractul de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea se încheie pentru o perioadă mai mare de un an, încheierea acestuia se face cu respectarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. a) pct. (i)-(vi);

b) pentru fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative, fondurile de pensii ocupaționale și administratorii de fonduri de pensii private, contractul de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea, în cazul administratorilor de fonduri de pensii private, se încheie și se notifică la A.S.F. până la data de 30 septembrie a anului în curs,

pentru perioada auditată care începe cu data de 1 ianuarie a anului următor; în situația în care contractul de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea se încheie pentru o perioadă mai mare de un an, încheierea acestuia se face cu respectarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) pct. (i)-(vi);

c) prețul contractului de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea se stabilește în moneda agreată între părți, cu excepția contractelor de audit încheiate de către fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative și fondurile de pensii ocupaționale, pentru care prețul se stabilește în lei;

d) este interzisă modificarea clauzei contractului cu privire la preț în cursul unui an calendaristic, pentru contractele de audit încheiate de către fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative și fondurile de pensii ocupaționale;

e) în cazul în care contractul de audit și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea se prelungește, se notifică A.S.F. în termen de maximum 30 de zile de la data prelungirii contractului.”

15. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Auditorii financiari și firmele de audit care efectuează auditul statutar și, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația de a informa A.S.F. la momentul constatării acelor aspecte semnificative ce pot avea una dintre următoarele consecințe:

a) încălcarea legii și/sau a reglementărilor ori a actelor emise în aplicarea acestora prin care sunt stabilite condițiile de autorizare și de desfășurare a activității entității auditate;

b) afectarea situației patrimoniale a entității;

c) potențiale riscuri de discontinuitate în desfășurarea activității;

d) exprimarea unei opinii cu rezerve asupra situațiilor financiare anuale/consolidate ale entității.”

16. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Auditorii financiari și firmele de audit prezintă, la solicitarea A.S.F., orice detalii, clarificări, explicații, inclusiv rapoarte referitoare la activitatea de audit statutar și, după caz, de asigurare a raportării privind durabilitatea desfășurată la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2).”

17. La articolul 29, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) A.S.F. are acces la orice documente sau rapoarte întocmite de auditorii financiari și firmele de audit pe tot parcursul auditului statutar și, după caz, al asigurării raportării privind durabilitatea.

(2) A.S.F. asigură confidențialitatea informațiilor conținute în raportul de audit, precum și a altor informații primite pe parcursul auditului statutar și, după caz, al asigurării raportării privind durabilitatea, cu excepția celor care fac obiectul unor proceduri judiciare.”

18. La articolul 30, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cel puțin un membru al comitetului de audit trebuie să aibă competențe în domeniul contabilității și auditului statutar, atestate conform prevederilor art. 65 alin. (3¹) din Legea nr. 162/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

19. La articolul 34 alineatul (2), literele a)-d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) informează administratorul entității sau membrii consiliului de administrație/supraveghere al entității auditate cu privire la rezultatele auditului statutar și, după caz, cu privire la rezultatele asigurării raportării privind durabilitatea și explică în ce mod au contribuit auditul statutar și asigurarea raportării privind durabilitatea la integritatea raportării financiare și, respectiv,

a raportării privind durabilitatea și care a fost rolul comitetului de audit în acest proces;

b) monitorizează procesul de raportare financiară și, după caz, de raportare privind durabilitatea, inclusiv procesul de raportare electronică, astfel cum este menționat în reglementările contabile aplicabile, și procesul desfășurat de entitate pentru a identifica informațiile raportate în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea adoptate de către Comisia Europeană în temeiul art. 29b din Directiva 2013/34/UE și transmite recomandări sau propuneri pentru a asigura integritatea entității auditate;

c) monitorizează eficacitatea sistemelor utilizate de entitate pentru controlul intern al calității și gestionarea riscului și, după caz, eficacitatea auditului intern în ceea ce privește raportarea financiară și, după caz, raportarea privind durabilitatea entității, inclusiv procesul său de raportare electronică, astfel cum este menționat în reglementările contabile aplicabile, fără a încălca independența entității auditate;

d) monitorizează auditul situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, și, după caz, asigurarea raportării anuale și consolidate privind durabilitatea, în special desfășurarea acestuia/acesteia, ținând cont de constatările și concluziile autorității competente, în conformitate cu reglementările în materie în vigoare;”.

20. La articolul 38, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) A.S.F. poate solicita A.S.P.A.A.S. să desfășoare inspecții/investigații la auditorii financiari și firmele de audit care au întocmit rapoarte de audit statutar și, după caz, rapoarte de asigurare referitoare la raportarea privind durabilitatea pentru entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către A.S.F.”

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

București, 16 mai 2025.
Nr. 13.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/inregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 14 mai 2025,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/inregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 16 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Preambulul se modifică și va avea următorul cuprins:

„În temeiul prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului

21. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 40. — Firmele de audit înscrise în listele publicate pe site-ul A.S.F. au obligația să comunice A.S.F. orice modificare a documentelor care au fost depuse la A.S.F., în termen de maximum 30 de zile de la data producerii modificării.”

Art. II. — (1) Entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să îndeplinească cerința prevăzută la art. 30 alin. (2) din aceeași normă până cel mai târziu la data de 30 septembrie 2025.

(2) În situația încetării sau prelungirii prin orice modalitate admisă de lege a mandatelor în comitetul de audit/consiliul de administrație/consiliul de supraveghere anterior datei de 30 septembrie 2025, noul membru al comitetului de audit trebuie să îndeplinească la data numirii cerința prevăzută la art. 30 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Firmele de audit care sunt deja avizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru efectuarea auditului statutar și care își manifestă intenția de a efectua asigurarea raportării privind durabilitatea și/sau a raportării consolidate privind durabilitatea la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, transmit Autorității de Supraveghere Financiară în termen de 5 zile de la notificarea intenției, dovada autorizării de către Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar și a îndeplinirii condiției prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. I) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

conform prevederilor Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru

modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 187/2011 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prezenta normă se aplică următoarelor categorii de entități autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către A.S.F., denumite în continuare *entități*:

a) Fondul de compensare a investitorilor, Fondul de garantare a asiguraților și Fondul de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private;

b) societăți de asigurare și reasigurare autorizate și supravegheate conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

c) intermediari principali care desfășoară activitate de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, care sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici sau mijlocii, astfel cum sunt definite la art. 3 pct. 60, 63 și 64 din Regulamentul (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1.011;

d) Biroul asiguraților de autovehicule din România;

e) entități care desfășoară activitatea de depozitare a activelor organismelor de plasament colectiv, astfel cum sunt prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

1. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor totale cu o valoare mai mare de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

2. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor totale cu o valoare mai mică de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

f) administratori de fonduri de pensii administrate privat;

g) administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv:

1. administratori de fonduri de pensii facultative care dețin în administrare active nete ale fondurilor de pensii facultative cu o valoare mai mare de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

2. administratori de fonduri de pensii facultative care dețin în administrare active nete ale fondurilor de pensii facultative cu o valoare mai mică de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

h) administratori de fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt menționați la art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 74/2015

privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare.”

3. După articolul 2 se introduce un nou articol, art. 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — Entitățile care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1.011 și care sunt încadrate și în categoriile de entități prevăzute la art. 2 vor aplica prevederile Regulamentului (UE) 2022/2.554 și ale cadrului legal național emis în baza acestuia, cu aplicarea prevederilor art. 541.”

4. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Încadrarea entităților prevăzute la art. 2 în categoriile de risc menționate la art. 9 este următoarea:

a) în categoria de risc major se încadrează entitățile prevăzute la art. 2 lit. d), lit. e) pct. 1, lit. f) și lit. g) pct. 1;

b) în categoria de risc important se încadrează entitățile prevăzute la art. 2 lit. a), lit. b), lit. e) pct. 2 și lit. g) pct. 2;

c) în categoria de risc scăzut se încadrează entitățile prevăzute la art. 2 lit. c) și lit. h).”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Încadrarea, respectiv reîncadrarea în categoriile de risc menționate la art. 9 a entităților prevăzute la art. 2 lit. g) se realizează în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, în baza valorii totale a activelor nete ale fondurilor de pensii facultative administrate din ultima zi lucrătoare a anului anterior.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Încadrarea, respectiv reîncadrarea în categoriile de risc menționate la art. 9 a entităților prevăzute la art. 2 lit. e) se realizează în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, în baza valorii activelor totale în depozitare din ultima zi lucrătoare a anului anterior.”

7. Articolul 13 se abrogă.

8. La articolul 15, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4¹) În executarea obligației prevăzute la alin. (4), entitățile trebuie să se asigure că persoanele care efectuează testarea dețin cel puțin una dintre următoarele certificări: CEH — Certified Ethical Hacker, GPEN — GIAC Certified Penetration Tester, GWAPT — GIAC Web Application, LPT — Licensed Penetration Tester, OPST — OSSTMM Professional Security Tester Accredited Certification, OSCE — Offensive Security Certified Expert, OSCP — Offensive Security Certified Professional, PTC — MILLE2 Certified Penetration Testing Consultant, CPT — Certified Penetration Tester, GIAC — Exploit Researcher and Advanced Penetration Tester (GXPN), GIAC — Mobile Device Security Analyst (GMOB), GIAC — Assessing and Auditing Wireless Networks (GAWN), CREST — Certified Simulated Attack Specialist, CSX — Cybersecurity Nexus.”

9. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — Nerespectarea prevederilor prezentei norme de către entitățile prevăzute la art. 2 constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 411/2004

privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 187/2011 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu modificările și completările ulterioare.”

10. Articolul 54¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54¹. — (1) Entitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1.011 au obligația să întocmească, în conformitate cu prevederile prezentei norme, și să transmită A.S.F. rapoartele de audit IT, conform prevederilor anexei nr. 6.

(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) operatori de piață/administratori ai sistemelor multilaterale de tranzacționare (SMT)/administratori ai sistemelor organizate de tranzacționare (SOT);

b) intermediari — societăți de servicii de investiții financiare (S.S.I.F.), sucursale ale intermediarilor din state terțe și instituții de credit din România autorizate de Banca Națională a României în conformitate cu legislația bancară și înscrise în Registrul A.S.F. în calitate de intermediar;

c) societăți de administrare a investițiilor (S.A.I.), administratori de fonduri de investiții alternative (A.F.I.A.), respectiv:

1. societăți care dețin active nete în portofoliu/administrate în valoare totală, cumulată pentru toate fondurile administrate, de peste 250 milioane euro, echivalent în lei;

2. societăți care dețin active nete în portofoliu/administrate în valoare totală, cumulată pentru toate fondurile administrate, de până la 250 milioane euro, echivalent în lei;

d) depozitari centrali, case de compensare/contrapărți centrale;

e) societăți de asigurare și reasigurare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) lit. n) din Regulamentul (UE) 2022/2.554;

f) intermediari principali care desfășoară activitate de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, astfel cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) lit. o) din Regulamentul (UE) 2022/2.554;

g) entități care desfășoară activitatea de depozitare a activelor organismelor de plasament colectiv și ale fondurilor de pensii private, care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar, respectiv:

1. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor totale cu o valoare mai mare de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României;

2. entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor totale cu o valoare mai mică de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României.”

11. Articolul 54² se abrogă.

12. Articolul 54³ se abrogă.

13. Anexa nr. 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 6

Entitățile prevăzute la art. 54¹ din normă au obligația să transmită, după caz, raportul de audit IT, cu respectarea activităților prevăzute în anexa nr. 2 aferente categoriei lor de risc, însoțit de copia certificatului de auditor IT, semnată pentru

conformitate cu originalul valabil la momentul întocmirii raportului de audit IT, conform celor prezentate mai jos:

a) ciclul de auditare 1 an (risc major) — operatori de piață/administratori ai sistemelor multilaterale de tranzacționare (SMT)/administratori ai sistemelor organizate de tranzacționare (SOT); depozitari centrali, case de compensare/contrapărți centrale; intermediari care au calitatea de operatori independenți, entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor cu o valoare mai mare de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României, care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar;

— ciclul de auditare IT aferent anului 2024 — societățile transmit raportul de audit IT până la 30 iunie 2025;

b) ciclul de auditare 2 ani (risc important) — societăți de asigurare și reasigurare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) lit. n) din Regulamentul (UE) 2022/2.554; S.S.I.F. semnificative din punctul de vedere al mărimii, organizării interne și naturii, extinderii și complexității activității, conform reglementărilor specifice, intermediari care folosesc facilități de tranzacționare prin internet (ADP/AS) — platforme de preluare și transmitere a ordinelor clienților, intermediari care au calitatea de market makeri și/sau furnizori de lichiditate, entități care desfășoară activitate de depozitare a activelor cu o valoare mai mică de 250 milioane euro, echivalent în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României, care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2022/2.554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar;

(i) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2023-2024 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 iunie 2025 pentru perioada 2023-2024;

(ii) ciclul de auditare IT aferent 2024-2025 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 septembrie 2025 pentru anul 2024;

c) ciclul de auditare 3 ani (risc mediu) — societăți de administrare a investițiilor (S.A.I.), administratori de fonduri de investiții alternative (A.F.I.A.) care dețin active nete în portofoliu/administrate în valoare totală, cumulată pentru toate fondurile administrate, de peste 250 milioane euro, echivalent în lei; intermediari care prestează servicii conexe de păstrare în siguranță și administrare a instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și servicii în legătură cu aceasta, cum ar fi administrarea fondurilor sau garanțiilor; intermediari care tranzacționează pe cont propriu și nu se încadrează în următoarele categorii: intermediari care au calitatea de operatori independenți, S.S.I.F. semnificative din punctul de vedere al mărimii, organizării interne și naturii, extinderii și complexității activității, conform reglementărilor specifice, intermediari care prestează servicii conexe de păstrare în siguranță și administrare a instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și servicii în legătură cu aceasta, cum ar fi administrarea fondurilor sau garanțiilor, intermediari care folosesc facilități de tranzacționare prin internet (ADP/AS) — platforme de preluare și transmitere a ordinelor clienților, intermediari care au calitatea de market makeri și/sau furnizori de lichiditate;

(i) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2022-2024 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 iunie 2025 pentru perioada 2022-2024;

(ii) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2023-2025 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 decembrie 2025 pentru perioada 2023-2024;

(iii) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2024-2026 — entitățile nu au obligația transmiterii în anul 2025 a raportului de audit IT întocmit în baza prevederilor normei;

d) ciclul de auditare 4 ani (risc scăzut) — societăți de administrare a investițiilor (S.A.I.), administratori de fonduri de investiții alternative (A.F.I.A.) care dețin active nete în portofoliu/administrate în valoare totală, cumulată pentru toate fondurile administrate, de până la 250 milioane euro, echivalent în lei, intermediari care nu tranzacționează pe cont propriu și nu se încadrează în următoarele categorii: intermediari care au calitatea de operatori independenți, S.S.I.F. semnificative din punctul de vedere al mărimii, organizării interne și naturii, extinderii și complexității activității, conform reglementărilor specifice, intermediari care prestează servicii conexe de păstrare în siguranță și administrare a instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și servicii în legătură cu aceasta, cum ar fi administrarea fondurilor sau garanțiilor, intermediari care folosesc facilități de tranzacționare prin internet (ADP/AS) — platforme de preluare și transmitere a ordinelor clienților, intermediari care au calitatea de market makeri și/sau furnizori de lichiditate, precum și intermediarii principali care desfășoară activitate de distribuție a produselor de asigurare și

reasigurare, astfel cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) lit. o) din Regulamentul (UE) 2022/2.554:

- (i) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2021-2024 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 iunie 2025 pentru perioada 2021-2024;
- (ii) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2022-2025 — entitățile transmit raportul de audit IT până la 30 decembrie 2025 pentru perioada 2022-2024;
- (iii) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2023-2026 — entitățile nu au obligația transmiterii în anul 2025 a raportului de audit IT întocmit în baza prevederilor normei;
- (iv) ciclul de auditare IT aferent perioadei 2024-2027 — entitățile nu au obligația transmiterii în anul 2025 a raportului de audit IT întocmit în baza prevederilor normei.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

București, 16 mai 2025.
Nr. 14.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

